

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá problematikou právní úpravy ochrany kvality ovzduší. Cílem této práce je popsat, analyzovat a zhodnotit stav aktuální právní úpravy, kterou představuje především zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. V úvodní části se práce zaměřuje na historický vývoj právní úpravy, její hlavní milníky a právní úpravu podle mezinárodního a evropského práva a její dopady na vnitrostátní právní úpravu. Dále se práce zaměřuje na platnou právní úpravu, její cíle, součásti a objasňuje její základní pojmy. Převážnou část práce tvoří právní úprava jednotlivých druhů nástrojů upravených hlavně v zákoně č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, se zaměřením na stacionární zdroje znečišťování. Tyto nástroje jsou tříděny do tradičních skupin, které představují koncepční, administrativně-právní a ekonomické nástroje. Kapitola o koncepčních nástrojích se zaměřuje na dva základní programové nástroje, a sice na Národní program snižování emisí České republiky a na programy zlepšování kvality ovzduší a jejich význam v právní úpravě. Kapitola o administrativně-právních nástrojích obsahuje úpravu standardů kvality ovzduší, správních aktů vydávaných orgány ochrany ovzduší a povinnostem osob uložených zákonem. Z ekonomických nástrojů se práce zabývá především poplatky za znečišťování a různými dotačními programy. Na tuto část navazuje kapitola o deliktní odpovědnosti v oblasti ochrany ovzduší, zaměřená primárně na úpravu správněprávní deliktní odpovědnosti. Závěrečná kapitola se věnuje vybraným případům z judikatury českých soudů, které lze v oblasti ochrany ovzduší považovat za významné. V závěru práce jsou shrnuty získané dílčí poznatky a uvedena pozitiva a negativa právní úpravy. U nalezených nedostatků právní úpravy je navrženo jejich možné řešení v praxi. V úplném závěru je pak právní úprava zhodnocena ve svém celkovém kontextu.